

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus) drahý brat v Kristovi,

Na úvod by som začal s návštevou vo väznici v Prešove, a to konkrétne vo väzbe a potom na OO. Z oficiálnej stránky zvjv.sk pridávam popis: „Dňa 25. júna 2020 zavítala do ústavu Prešov gospelová skupina L'múry. V poobedňajších hodinách zahrli najskôr koncert v priestoroch oddelenia výkonu väzby a výkonu trestu, neskôr sa presunuli do otvoreného oddelenia. Členovia kapely, za prítomnosti nášho bývalého kolegu Mgr. Michala Libanta a službukonajúcich pedagógov, svojimi piesňami a duchovnými príhovormi povzbudili počas koncertu odsúdených v ich životnej situácii. Následne sa v užšom kruhu stretli členovia relaxačnej modlitbovej skupiny Dismas a zúčastnili sa svätej omše pod vedením ústavného kaplána. Poďakovanie patrí hudobníkom kapely L'múry ako aj Mišovi, za ich ochotu pricestovať a pozitívne povzbudiť obvinených a odsúdených nášho ústavu.“

Foto: Prešov VV počas modlitieb chvál a svedectiev kapely L'múry a spol. DISMAS

Foto: Prešov Otvorené oddelenie - Švaby počas vystúpenia kapely L'múry. Tesne predtým sme boli v kaplnke a zahrli sme aj počas svätej omše s odsúdenými zo spoločenstva Dismas.

Chcel by som teraz poskytnúť svedectvo brata Máriusa Dismasa: „V knihe „Blahoslavení...“ od Renáty Čupcovej sa píše: „...Raz som sa dočítala o sestre Bernadete z Vrčka, že chodí k väzňom a mnohých už získala. V srdci som pocítila túžbu, aby sa stretla aj s Vladom a priniesla mu milosť viery. A Pán to urobil. Sestra Bernadeta sa s ním stretla. Cez modlitby jej rehoľných sestier a dobrých ľudí z nášho spoločenstva Vlodo dostal milosť od Panny Márie a obrátil sa...“

Bol rok 1998. Ako mladý väzeň, odsúdený na 23 rokov samoty, som zúfalý hľadel na stenu vo svojej cele, keď sa zrazu otvorili vonkajšie dvere a za mrežou sedela na vozičku útlá rehoľná sestra. „Sláva Bohu a Nepoškvrnenej!“, povedala s radosťou a s úsmevom na tvári požiadala príslušníka, aby otvoril aj vnútornú mrežu. Ten najprv váhal, lebo sa to nesmelo, no aj napriek zákazu nedokázal nič povedať a urobil tak... Sr. Bernadeta pomocou barly prišla ku mne, dala mi krížik na čelo a spolu sme si sadli na posteľ. Bolo to pre mňa veľmi silné stretnutie, lebo nikdy predtým neotvorili mrežu mojej cely bez toho, že by ma nedali do pút a nepripomenuli mi, že som zlý a nebezpečný! Zrazu som cítil, že ma má niekto rád a dôveruje mi! Sedel som pri sestričke ako dieťa, ktoré potrebuje pomoc, a ani si nepamätám všetko, čo mi rozprávala, no jej láska, pokoj a vľúdnosť, ktoré boli v prostredí väzenia naozaj niečím výnimočným, naplnili moje hriechmi zranené srdce tým najlepším, čo som potreboval, aby som začal odznova, aby som aj v zamrežovanom svete našiel zmysel života a opäť bol raz človekom, za ktorého ma už skoro nikto nepokladal...

Foto: v kostole v TN počas požehnanja CD LCH for DISMAS (ktoré bolo poslané vášmu kaplánovi) stál brat Márius Dismas v strede s dreveným krížom na krku.

Nikdy nezabudnem na toto prvé stretnutie so sr. Bernadetou, ktoré tak veľmi zmenilo môj život, keď mi svojim príkladom života viery, blízkosťou a dobrom, ešte ako neveriacemu, odhalila a odovzdala Božiu lásku. A nemôžem zabudnúť ani na jej prorocké slová pri odchode, keď ma jemne chytila za ruku a povedala: "Synku, buď sa budeš búriť a zblázniš sa tu alebo sa staneš mníchom a vstúpiš do nového života..." To bola veľká výzva, provokácia v tom najlepšom zmysle slova, svetlo v tme, cieľ cesty cez väzenskú púšť... Najprv som to bral len ako niečo osobné, ako niekomu ešte dokázať, že ten navonok silný väzeň, ktorý toľkých sklamal a zranil, nie je porazený, no sr. Bernadeta mi k naplneniu tejto výzvy nechala ten najlepší prostriedok-ruženec! Začal som sa modliť a rýchlo som pochopil, že to nie je len o mne, o niečom, čo ma navonok okrášľa a pomôže mi uniknúť z toho miesta, pretože modlitba ruženca ma nevzdalaovala od ťažkostí väzenského života, ale naopak pomáhala mi prijať každý deň so všetkým, čo priniesol, a takto vedený Pannou Máriou nasledovať pokorného Ježiša; nachádzať znaky Jeho prítomnosti tam, kde som... Bol to bolestivý proces očisťovania a odpútania sa od všetkého, čo mi bránilo vo vzťahu s Bohom, aby som zanechal úplne všetko, pokorne padol na kolená a dovolil Bohu, aby ma miloval tak, ako On chce..., no všetko ma to viedlo ku krížu, kde som pochopil, že Ježiš zomrel aj za mňa a teraz chcem ja urobiť niečo pre Neho. Chcem zmeniť svoj život! Sr. Bernadeta mi na tejto ceste stále pomáhala listami, ktoré mi pravidelne písala a najmä modlitbami, do ktorých zapojila aj svoje spolusestry a tiež chorých z Rodiny Nepoškvrnenej. Dnes preto s istotou môžem povedať, že vedený Pannou Máriou cez tajomstvá ruženca, vychovávaný Slovom, ktoré v tichu samoty prenikalo do hĺbín môjho svedomia a vyzývalo ma konať dobro a vďaka modlitbám sestričiek a chorých z RN som dokázal urobiť najlepšie a najdôležitejšie rozhodnutie v živote: Vstanem, pôjdem k Otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som... Už nechcem pred tebou utekať! Prosím, obráť ma! A čo urobil Otec? To, čo robí vo svojej láske k hriešnikom stále - objal ma, prijal a krstom vyvýšil na dôstojnosť Božieho dieťaťa. Dal mi všetko: nové srdce, nového ducha, nový život... V myšlienkach na prísľuby Panny Márie pre tých, ktorí sa modlia ruženec, som v mesiaci máj, ktorý je venovaný Božej Matke, prijal na samotke sviatosti krstu, birmovania a prvého prijímania. Bolo to ďalšie stretnutie so sr. Bernadetou, ktorá ma na tento deň pripravovala a zabezpečila aj kňaza, otca Jozefa Hanzélyho. Bol to najkrajší deň vo väzení, krajší ako deň môjho prepustenia, lebo týmito sviatosťami som dostal ten najväčšieho Boží dar, milosť znovuzrodenia, odpustenia hriechov, a ako apoštol Pavol, dovolil som si povedať: "Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus". Už nie som len izolovaným väzňom, číslom 37147, ale kresťanom, človekom slobodným v Kristovi. Bol som milované Božie dieťa, ako to bolo napísané aj na torte, ktorú na túto slávnosť upiekli sestričky vo Vrčku. V tento deň som sa mohol dlhšie rozprávať so sr. Bernadetou, ktorá mi dala mnoho vzácnych rád pre život viery. Stala sa mojou duchovnou matkou, ktorá ma voviedla do Rodiny Nepoškvrnenej a sviatosťami aj do rodiny Cirkvi a odvtedy som sa už nikdy necítil osamelý a bezradný, nikdy bez opory, nikdy bez lásky, nikdy bez ochrany a Božej pomoci. Takto čas môjho väzenia, ktorý je v ľudských očiach len časom trestu, bol pre mňa Božím časom, časom milosti. Boli to dlhoročné duchovné cvičenia v malej cele, do ktorej sa aspoň v spomienkach rád vraciam a tie sú vždy spojené aj so sr. Bernadetou, ktorú tam za mnou priviedla Panna Mária. Tam som sa v Máriinej škole naučil modliť, tam ma v tichu čakal Ježiš a cez sviatosti ma uzdravil a oslobodil, tam som našiel zmysel života v živote pre druhých...

Po 18 rokoch ma sudca za dobré správanie predčasne prepustil. Odpustil mi 5 rokov, čo považujem tiež len za prejav Božej prozreteľnosti, lebo pred takýmto súdom sa odpúšťa v mesiacoch a nie v rokoch! Ale Pánu Bohu nič nie

je nemožné... Takto to malo byť, aby som mohol aj ja navštíviť sr. Bernadetu, ktorá už ležala len na lôžku, tak, ako ona navštívila mňa. Podarilo sa mi to krátko po prepustení vďaka pani Alžbete, členke RN, s ktorou nás tiež spojila sr. Bernadeta. Odviezla ma do Vrčka a mohol som byť chvíľu so sestričkou priamo pri jej lôžku. Už nič nerozprávala, ale v rukách mala ruženec a tým mi zas povedala tak veľa... O pár mesiacov, keď si Pán povolal sr. Bernadetu do Otcovho domu, som stál už pri jej rakve a hrobe v Ružomberku, kde som sa vrátil aj minulý rok, aby som položil na pomník obrázok s pozvánkou na zloženie sľubov chudoby, čistoty a poslušnosti... a poďakoval sestričke, že aj v zasvätenom živote, v službe tým najbiednejším, opusteným a nechceným môžem čerpať z toho, čím obohatila moju dušu a uskutočňovať, čo ma naučila svojim osobným svedectvom žitého evanjelia. Sľuby som skladal do rúk otca biskupa Františka Rábeka v Nedeľu Božieho milosrdenstva o 15hod. a vedel som, že tak, ako vždy bola sr. Bernadeta o tomto čase so mnou spojená cez modlitbu, tak je so mnou aj teraz a dokonca je ešte bližšie... „Čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných“. Sr. Bernadeta, útla rehoľná sestra pripútaná na invalidný vozík a odkázaná na pomoc iných, svojim trpezlivým znášaním utrpenia, svojou slabosťou a krehkosťou, v ktorej bola ukrytá jej jedinečná skúsenosť s Láskou, zahanbila mnohých silných a tým akoby prebudila, dala silu vstať a uvedomiť si, čo je dôležité. Takto som aj ja pochopil, že nie tvrdosť a zlo je mojou silou, ale naopak, pokora a služba druhým, ktorá nesie v sebe silu lásky. Sr. Bernadete, tak ako sv. Pavlovi, stačila Božia milosť, aby sa v jej slabostiach prejavila Kristova sila, a preto mala tak veľký vplyv na to, že zachránila môj život a dušu pre večnosť. A to je veľký zázrak, lebo ako hovorí sv. Augustín, „obrátene hriešnika je väčší zázrak ako stvorenie sveta!“ Žiadny psychológovia, pedagógovia, ani dĺžka trestu či prísnosť väzenia by to nedokázali! Len z Božej milosti sme tým, čím sme! Božia milosť a všetci, čo s ňou spolupracujú, tá mení a vychováva, uschopňuje prosieť Boha o pomoc, dáva silu vytrvať, prekonať sám seba a zvíťaziť nad sebou..., lebo milosť je vlastnosť Božieho Srdca, „nie je nič viac a nič menej než tvár, ktorú nosí láska, keď sa stretne s nedokonalosťou, slabosťou, zlyhaním a hriechom“ (Joseph Cook). Spomienka na sr. Bernadetu je prepojená s mojim vnútorným prežívaním a s vďačnosťou. Preto je spomienkou môjho srdca, kde je sestrička stále prítomná. Tu, ako aj v modlitbách, sa spolu často stretávame a mňa to neustále obohacuje a ovplyvňuje moje pocity, správanie a tým aj konanie v mojom živote., v živote kresťana a zasvätenej osoby. Vďaka Pánu Bohu i Panne Márii za našu sr. Bernadetu! br. Márius-Dismas, Er.

Prišiel od neho aj špeciálny mail: Milí priatelia zo Spoločenstva Dismas, takto pred rokom, na sviatok Božieho tela, som od jednej kresťanskej rodiny dostal možnosť bývať v byte spolu s núdzny. Dnes vám chcem predstaviť stránku nášho Spoločenstva a aj takto vám poďakovať za pomoc a najmä za modlitby. V spojení s Pánom i medzi sebou môžeme spoločne pomôcť mnohým chudobným a trpiacim, ktorí sú opustenými svätostánkami. Nech nám Pán Ježiš, ktorý sa stal pre nás rozlámaným chlebom, dá potrebné milosti na to, aby sme sa vedeli darovať druhým a v nezištnej službe jeden pre druhého žili eucharisticky.

Príspevok od **Jaroslava Jarába** viď Foto (člen spol. Dismas, ktorý si odsedel 23-ročný trest v ústavoch ako je Ilava a Leopoldov): **PAX TECUM**, Nevieť ako začať tento list, lebo nepísal som listy už cca 4 roky. Pozdravujem, teba

Miško, tvoju p. manželku, deti, všetkých, čo tvoria Rodinu DISMAS. Na úvod by som ti napísal niečo z mojej tvorby, ten dar mi dal PÁN a budem ho zveľaďovať, rozširovať. Keby som mal počítač, mohol by som robiť korektúry. Toto je len zlomok toho. Desatoro Milosrdenstva

1. Milosrdenstvo maj nielen na jazyku, ale aj na srdci.
2. Milosrdenstvo prejavuj skutkom.
3. Bud' milosrdný k utláčateľom a tyranom.
4. Bud' milosrdný k tým, čo o tebe zmyšľajú zle a majú pýchou zatmené srdce.
5. Milosrdenstvo prejavuj chorým a starým.
6. Bud' milosrdný k väzňom.
7. Bud' milosrdný k pyšným a namysleným.
8. Bud' milosrdný k tým, ktorý ťa nenávidia.
9. Milosrdenstvo prejav aj tým, ktorí ťa zradia a zraňujú dušu.
10. Bud' milosrdný ku každému bez rozdielu.

Modlitba kajúcnika: Pán a Boh môj, zmiluj sa nado mnou. Kľáčim tu pred tebou a prosím ťa, ako prosil mýtnik v chráme, s pokorou v srdci. Pane, je veľmi pohnutá doba, ktorá sa ženie za pominuteľnou matériou a vábivými nerestami tejto doby. Pane, daj mi srdce pokorné a plné lásky. Nedovoľ, aby pýcha zatienila to, čo si ty vydobyl svojou predrahou krvou na križi. Pane, cítim sa ako nahý a bezmocný bez tvojej lásky. Upri na mňa svoj zrak a dotkni sa ma, mňa nehodného, svojou nekonečnou láskou a milosrdenstvom. Pane, som poškvrnený mojimi skutkami ... a tým, čo som, nie som hodný tvojej lásky. Odpusť moje poklesky a pády. Pane, prikry ma svojou láskou, ktorá vytryskla z tvojho prebodnutého boku na križi. Ježišu, priateľ môj, brat môj a SPASITEĽ MŮJ. MILUJEM ŤA, VERÍM V TEBA, DÚFAM V TEBA. Prijmi ma takého, aký som, všetko čo mám je tvoje, nie som toho hoden. Pane, tvaruj ma ako hrnčiar tvaruje hlinu tak, ako ty

chceš, nie ako ja chcem. Urob zo mňa nástroj tvojej lásky v твоjich rukách. Aby som žil životom tebe milým, aby som neodrazil tvoju lásku ku mne nehodnému. Amen. (To je len zlomok z mojej tvorby) Teraz by som napísal svedectvo pre bratov a sestry z DISMASU za mrežami i mimo nich: Keď si niekto myslí, že anjeli neexistujú, tak sa mýlia. Zjavujú sa v podobe ľudí. Keby som ich všetkých menoval, tak by nestačilo ani sto papierov. Hneď na začiatku to bol pán prof. Alojz Martinec, ktorý prišiel ako prvý do justičáku a nechal mi tam KORPORÁL S EUCHARISTIOU. Potom chodil za mnou vdp. Ladislav Vrábel, sr. Bernadeta Pánčiová, vdp. Heréni z Blumentálskeho kostola. Mohol by som ich menovať rad za radom. Patriš medzi nich aj ty s pani manželkou, či Jožko Šiška. Ale hlavné je to, že nielen vonku, ale aj za mrežami môže byť človek slobodný. Nikdy sa netreba obzerať do minulosti, lebo to je spiatočnícke a ubijajúce. Tak, ako keď kľáčim pred sviatosťným Pánom v chráme, tak musím aj dokázať vstať a vziať to, čo mi ponúka Pán, tie talenty a zveľadiť ich v prospech iných, nielen v prospech seba. Chudoba a zloba sveta nesmie zadusiť oheň lásky. Láska je niečo, čo sa nedá kúpiť. Vždy večer pred spaním si treba dať stoličku k posteli a dívať sa na ňu a predstavovať si tam Pána Ježiša a hovoriť mu všetko, čo máš na srdci. Všetko, čo ťa trápi, za čo mu chceš ďakovať. Ľudia zabúdajú ďakovať Bohu za milosti a talenty. Myslia si, že Boha nepotrebujú, a preto sú nešťastní. Utiakajú sa k pomínutelným veciam, mamone v každej podobe. Nikdy sa nesmieme nechať uniesť davom, aby nás chválili a ďakovali nám - ľudom. Lebo všetko je od Pána a nič, čo máme, nie je nepomínutelné. SVETSKÁ SLÁVA, POĽNÁ TRÁVA!? Ja som len nástroj v rukách Pánových. Som hlina, ktorú chcem, aby on vytvoril z tej hliny, čo on chce. Bol som stvorený na Boží obraz, nikdy nebudem dokonalý. Preto Boží Duch nech mi dá múdrosť srdca a rozhodovať sa s láskou v srdci. Amen PS: Pozdrav všetkých ... odo mňa - Jaroslava Jarába.“

V PORIADKU. ZUBERLA 507
 700 KRIDA AJ MONIKU A
 KIKU. 10 KILKOM CALELI ABY
 SOM IM TO DALA ODĽISAŤ,
 NO JA SOM SI ICH POSADILA
 ZA STOL A DALA PRED
 NICH SV. PISMO A ŠLI
 SME BOO PO BOOE. TRVALO
 IM TO DLHO, NEVEDELI SI

Teraz by som prešiel do **Dismas listárne**, kde by som ti poskytol pár listov k nahliadnutiu a povzbudeniu, lebo človek ako som aj ja, potrebuje vidieť veci na vlastné oči, a tiež, že Ježiš žije v nás a neopustil nás. Ako krásne aj sám povedal: „nenechám Vás ako siroty...“ **Jn14,18**

Foto: list od Renáty z väznice v Sučanoch, v ktorom píše o Biblickom kurze-kvíze, že nielen kurz-kvíz vyplnila, ale kde krásne pomohla aj sestrám nie podvodným spôsobom, ale nádherným príkladom trpezlivosti a lásky. Renáta uskutočnila to, o čo sa spolu - ty, ja - ako Dismas snažíme, a to službou ohlasovať Evanjelium **Mk16,15-17**. Ako píše, zobrala si sestry v Kristovi v trpezlivosti k stolu, dala im do ruky Sväte písmo a bod po bode im vysvetľovala, čo sa na tú otázku vzťahuje, a potom

princezné samé hľadali. **Lk24,27 * Mt6,33 * Mt7,7 * Lk11,9 * Lk12,31 * Kol3,1**. Žehnám ti **braček**, aby si aj ty takýmto spôsobom (láskou a trpezlivosťou) priviedol bližšie k Ockovi svojich bližných, ktorých Ocko tiež strašne miluje. **1Jn4,10 * 1Jn4,19**.

ČLOVEK TRAPI AJA SOM ŠTASNI PLAKAL SOM A PRIŠEL
 MISLEN KD TOTO LEPŠE TRPIET NEVINI AKO BI ŽIT
 BEZ OMNA A POTOM SOM PAVEDAL PANE TISI MU PI PHA

Foto: list od Jožka z doživotných trestov z BB, v ktorom píše, že plakal a prišla myšlienka, „že lepšie trpieť ako nevinný, akoby mal žiť bez o mňa.“ Radšej žiť na periférii spoločnosti s Kristom, ako mať všetku slávu a bohatstvo sveta bez Boha.

a mamička sa sama go byce. Modlitby úžasne vypočutí. Mamička vždy somrala, že
 prídem domov a len hneď na spoved a kostol. Teraz už sama ma vyhánala, nech
 sa idem za nich modliť, že som úžasný syn ako som odovzdal život Bohu. Mamička
 mala cez koranu prísť o prácu... Povýšili ju... Mali jej zobrať invalid. dôchodok...
 Pridali jej koruny navyše... Otázky kde budem bývať, ako začnem?... Pobožila nahúpila
 a prerobila celú izbu u nich, aby som mal kde začať... kde trvalý pobyt? Svokor
 navrhol, že nech kludne si dám tu um... ibromni... modlitba...

Foto: list od Tomáša, v ktorom píše, ako odovzdal všetko Ockovi a obavy sa rozplynuli a nielen jeho. Mamička mu hovorí, že má už úžasného syna a ona sama mala stratiť prácu počas korona-vírusu a nakoniec ju povýšili, potom jej mali zobrať dôchodok a nakoniec jej navýšili. Tomáš tiež spomína, že nemá kde bývať a jeho polovička mu prerobila izbu u nej doma a svokor mu navrhol, že mu poskytne u nich aj trvalý pobyt. Chvála Pánovi! Ježišovo meno rozbiže každý strach, každú úzkosť a to ti žehnám v mene nášho Pána, Ježiša Krista Nazaretského. **Sk3,6**

TÍM A VEĽKÝM A UŽITEČNÝM DAREM PRO MNE BYLO ZASLANÉ ZPOVEDNÉ ZRKADLO. PRÍJĽO V PRAVÝ ČAS, NEBOĽ SE PRAVE V TECHTO TÝDNECH PRIPRAVUJEM NA PRVNÍ SVATOST SMÍRENÍ A PRVNÍ SVATE PŘIJÍMANÍ. POKUD JE TO JIŽ PODARÍ,

Foto: list od Jaromíra z Věznice Kuřim, v ktorom píše, že mu bolo veľkým darom zaslané spovedné zrkadlo, nakoľko sa chystá prvýkrát k sviatosti zmierenia, po ktorom prijme sviatosť svätého prijímania (Eucharistiu-telo Kristovo). **IKor11,27-28 * Jn6,58** Eucharistické zázraky dostanete s modlitbou väžňa (od Tomáša) ako prílohu.

Foto: Marta Robinová (1902-1981) je jednou z najväčších mystičiek a stigmatičiek 20. storočia. Každý piatok prežívala drámu Kristovho utrpenia a smrti – na jej tele sa pritom objavovali krvácajúce stigmy Vykupiteľových rán. Avšak, verejnú mienku i svet vedy najväčšími udivovala skutočnosť, že viac ako päťdesiat rokov bol jej jediným pokrmom Ježiš v Eucharistii.

<https://saletinirozkvet.webnode.sk/products/eucharistia-v-zivote-marty-robinovej/>

Marta bola komplet ochrnutá. Od februára roku 1929 choroba zasiahla aj ruky, plecia a svalstvo tráviaceho ústrojenstva. Od tej doby nemohla nič prehltnúť, a preto nebola schopná jesť ani piť.

Bola pripútaná k posteli až do svojej smrti 6.februára 1981. Teda Marta 51 rokov vôbec **nejedla, nepila**

a nespala. Skúmalo ju množstvo profesorov

a najrôznejších tímov, ktoré mali kamery, prístroje, senzory (aby vyvrátili Boží zázrak, ktorý nám poslal Ježiš s jediným messegom: aby nikto nepochyboval, že Jeho telo stačí na to, aby človek žil bez akéhokoľvek jedla, tekutín a spánku. Čo potrebuješ ešte **braček** vidieť, aby si **uveril**, že v Eucharistii je živý Kristus? Alebo nechceš vidieť **Iz6,10 * Mt13,15 * Jn12,40 * Sk28,27** Na svätej omši je každý týždeň aj u teba vo väznici a volá ťa aj dnes **braček**, príď a nasýť sa chlebom života. **Jn6,31-32 * Jn6,32 * Jn6,35 * Jn6,48.** Vieme, že celý Starý zákon ukazoval na Krista a tu ti poskytnem pár súradníc, čo je predobrazom toho, čo Boh učiní skrze Krista **Ex16,4 * Neh9,15 * Ž78,24.**

Pokúsím sa prepísať **svedectvo** jedného muža, ktorý žil klasický vlašný kresťanský život. Po modlitbách svojej rodiny tento muž spoznal osobne Ježiša, obrátil sa a usporiadal si život. Po určitom čase však prišli bolesti v pravom ramene a lekári mu diagnostikovali rakovinu. Keď všetky procesy - liečby absolvoval a nepomohli mu, tak ho poslali domov umrieť. Dávali mu množstvo liekov na ukladnutie, ale ani tie mu nezaberali, tak strašne trpel. Raz v noci pri posteli stojí Ježiš Kristus a v ruke má tanier. Na tomto tanieri boli symboly všetkých ťažkých hriechov, ktoré za svojho života vykonal. Boli to ťažké hriechy, ktoré reálne - z celého srdca - neľutoval, len tak na oko, nebola to úprimná ľútosť. A vtedy sa ho Ježiš spýtal, či chce toto odtrpieť ako pokutu za svoje hriechy a on odpovedal, že áno. Vtedy ho rameno začalo bolieť ešte viac, ale odvtedy sa mu každý deň zjavoval Ježiš a na tom tanieri mal každý deň menej a menej symbolov - pozostatkov týchto ťažkých hriechov, až nakoniec bol tanier čistý a vtedy sa muž spýtal Ježiša či je to všetko, ale Ježiš mu povedal, že ešte ostáva jedna vec a v okamihu bol prenesený na Golgotu (pred 2000 rokmi), kde Kristus visel na kríži a povedal mužovi, aby mu dal jeho rakovinu. Ten muž nereagoval a preto ho Pán Ježiš **poprosil**, aby mu dal tú jeho rakovinu. Ten muž teda nakoniec vložil rakovinu do krvavých rán Ježišových a vtedy začal Pán Ježiš následkom tejto rakoviny umierať. (**Iz53,5**) Videl, ako v kľúčoch umiera na túto rakovinu a nakoniec skonil. Potom sa ráno tento muž zobudil a zistil, že je úplne zdravý. Išiel urýchlene k doktorom a po všetkých vyšetreniach nechápali, čo sa stalo, lebo bol úplne zdravý.

A čo spravil vlastne drahý brat? Keď sa **premieňa telo Kristovo** počas svätej omše, vtedy Kristovi daj aj ty všetko zlo (choroby, problém, hnev, netrpezlivosť, závisť, zlobu, depresie, bolesti, závislosti...) a On to zoberie a odovzdá ti pokoj, uzdravenie, oslobodenie! A keď kňaz zdvíha **pri premenení krv Kristovu**, tak vtedy si predstav, ako objímaš kríž Kristov na Golgote a že Jeho krv na teba steká a oblieva ťa celého a ona zničí všetok útok opice-diabla na teba a ty budeš pre opicu neviditeľný, skrytý v Jeho ranách v Jeho krvi.

Braček, On - Ježiš uzdravuje aj dnes, len sa mu odovzdaj celý a ver. Až teraz si si možno uvedomil, čo sa odohráva počas sv. omše a aký zázrak to je. Modlím sa, **braček**, nech to prenikne do hĺbky tvojho srdca.

V nedeľu, dňa **5.7.2020**, sme o 06.00 hod. vyrazili za bratmi a sestrami do Banskej Bystrici. Musím povedať, že to bolo náročné, ale úžasné. Svedectvo k službe **Adama Likavčana** (viď foto počas sv. omše na sviatok sv. Cyrila a Metoda): „**PBJK brat** v Kristovi!

Chcem sa s vami podeliť o to, ako sme prežívali službu vo väznici v BB. Pred tým, ako sme mali ísť slúžiť, sme prežívali ťažký čas, pretože deň na to nás čakalo dôležité skúšanie. Ja som mal mať poslednú ťažkú skúšku a môj brat Filip mal pred sebou rozhodujúce štátnice na titul „Bc“. Zlý nám dával rôzne myšlienky, že ako to chcete spraviť, keď teraz

stratíte jeden deň na učenie a podobne. No my sme ostali verní slovu: "Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše." A teraz vieme, že toto slovo je živé a pravdivé, pretože napriek tomu, že sme vám prišli slúžiť, tak sme tie skúšky úspešne zvládli, dokonca lepšie, ako sme si mohli predstaviť. Ja som mal vypočítať presne tie príklady, ktoré som sa učil a Filip dostal neskutočné A. Chvála Pánovi! Ďakujeme vám za každú modlitbu, ktorú ste za nás obetovali..“

Foto: Facebook z BB MxSS a SSS zo svätej omše

Foto: Banská Bystrica kulturka na doživotných trestoch

Bratia Adam a Filip boli na doživotných prvýkrát, ale rýchlo zistili, že atmosféra bola ako na stretnutí spoločenstva - plná radosti, pokoja, vreleho privítania a vzájomného povzbudenia.

V utorok 7.7.2020 sme s Jožkom Šiškom ráno vyrazili na trošku inú evanjelizáciu ako do väznice, nakoľko som bol pozvaný vyrozprávať svedectvo do **Godzone podcastu**.

Foto: štúdio nahrávania svedectiev a fungovania celého spol. DISMAS

V stredu, dňa 8.7.2020, sme ráno vyrazili do väznice **v Ilave**. A rád by som sprostredkoval svedectvo, čo mi po návšteve väznice poslala **Nikola Klačková** (viď foto v čiernom Dismas tričku): „*Moje svedectvo z návštevy Ilavskej väznice. Začiatkom júla som sa dozvedela o tom, ako začali ľudia z nášho spoločenstva L'múry v Leopoldove chodiť spievať do väzníc a dostalo sa to až ku mne a rozhodla som sa ísť. Pán to tak zariadil a cítila som, že potrebujem aj takúto službu. Keď som prišla, prežívala som veľmi*

Slovensko-české väzenské spoločenstvo Dismas
Publikoval používateľ Matúš Šoka [?] · 19 h · 🌐

Sme vonku, vďaka za modlitby.

zmiešané pocity a trošku som sa aj bála, čo ma čaká. Ešte aj veľmi málo chodievam spievať na chvály a skôr sa za ľudí modlím. Celé som to prežívala a videla trošku inak ako ostatní, pretože moja sestra je vo väzení a dost ma to ovplyvňovalo. Najmä na začiatku, keď sme začali spievať ženám vo väzbe a myslela som pritom na ňu. Tam som prežívala veľmi silnú potrebu modlitby a začala som sa počas piesne modliť za ne. Začali sa mi jemne triasť ruky a cítila som sa veľmi naplnene. Pán tam bol s nami a ony plakali a plakali. Jedna sa na mňa stále pozerala, stekali jej slzy a usmievala sa a ja som pri pohľade na ňu cítila pokoj.

Ďalej sme pokračovali k mužom vo väzbe. Zrazu som sa len pozrela na muža, čo bol 2 metre odo mňa a plakal celý čas, ako sme spievali, iba ronil slzy. Neskutočne ma to dojalo a videla som, ako z celého srdca

len plače. Videla som tam jeho tvár, ale aj mnoho iných, ktorým šli slzy. Pokračovali sme do úseku, kde boli doživotní. Tam mi nebolo naozaj všetko jedno. Ale nakoniec všetci sme len ľudia a aj oni potrebujú poznať Boha a Jeho blízkosť. Na záver sme spievali asi 45 odsúdeným mužom v jednej miestnosti, kde sme mali aj pódium. Pozerala som sa na 45 odsúdených, ale ja som nevidela vrahov alebo zločincov, ale len mužov v rovnakom oblečení, ktorí tak moc potrebujú poznať, čo je to láska a potrebujú poznať Boha. V jednu chvíľu som len zložila mikrofón, pozrela sa na nich a dvihla som ruku a modlila sa z plnosti srdca. Na konci, keď to všetko skončilo som len zavrela oči a 10 minút som len spracovávala, čo všetko sa práve stalo. Keď som prišla domov a začala som rozprávať o tom všetkom, vtedy som si uvedomila, čo to vlastne bolo. Cítila som sa tak moc naplnená a taká plná radosti a tiež pokory. Neskutočne som prežívala túto službu, nikdy som nebola asi tak naplnená po službe ako teraz, je to niečo úžasné. Je to veľmi silné, ťažké, ale prináša to tak veľa ovocia. Určite chcem znovu ísť na takúto službu. Dalo mi to tak silnú skúsenosť, ktorú si uchovám po celý život.“

a ja sa teším z Vašho spoločenstva, lebo robíte z tých najhorších ľudí kresťanských ľudí. Tak tiež sa

Foto: list od Vincenta z Leopoldova, ktorý nás v jednoduchosti povzbudil.

Foto: list od Janka tiež z Leopoldova, v ktorom nás upútal obrázok mamičky na obálke

Foto: list od Andrejky, ktorá nám nakreslila obrázok ako poďakovanie, že sme ju a všetkých odsúdených v Ilave prišli navštíviť.

V nedeľu dňa 12.7.2020 sme ráno vyrazili do **väznice v Sučanoch**, kde sa nachádzajú odsúdené ženy (princezné), mladiství odsúdení a tiež aj dospelí odsúdení, ktorí sú tam v réžii. Na túto návštevu sme sa tešili, lebo v posledných väzniciach ako je Prešov VV a OO, BB a Ilava, som svedčil o liste, ktorý mi prišiel od Emílie

práve zo Sučian, v ktorom sa vyjadrila o zázraku ohľadne toho, že by mala ísť na svadbu svojej dcéry a v ten istý dátum mala aj ona veľké výročie (narodeniny). Tak plný očakávania ako to všetko dopadlo, nám nakoniec **Emília svedčila**. Hovorila, že nakoniec na tú svadbu včera 11.7. išla a čo povedať, od radosti plakala, aký je Ocko dobrý.

Slovensko-české väzenské spoločenstvo Dismas

Publikoval používateľ Matúš Šoka [?] · Včera o 0:04 ·

Po službe vo väznici v Sučanoch dnešný deň neskončil a ocitli sme sa ešte na skautkom tábore v Kláštore pod Znievom,...

Spoločenstvo L' mýry

Svedectvo **Dominiky** po návšteve vo väznici v Sučanoch:., *prednedávnom som zažila svoje prvé služby vo väzniciach. Som za túto skúsenosť veľmi vďačná a teším sa, že Boh sa naozaj dotýka každého jedného srdca bez rozdielu. Keď sme boli naposledy vo väznici v Sučanoch, prežívala som ťažký čas a cítila som sa byť nehodná toho, aby som slúžila a aby si má Boh používal. No On mi opäť ukázal, že posilňuje všetkých slabých a preťažených v každej situácii. Bol to skutočne požehnaný čas a Boh mocne konal. Chvála Pánovi.*“

Slovensko-české vězenské společenstvo Dismas

Publikoval používateľ Miroslava Libantová [7] · 16 min ·

Štefan Frivaldský 13.7.2020 v Rádiu Mária hovoril ako Ocko konal v jeho živote a ako sa spol. DISMAS formovalo v Leopoldovej väznici, kde bol jeden z prvých členov a tiež vedúcim spol. Dismas v Leopoldove.

Po 7 hodinách, ktoré sme strávili v Sučanoch a 2 sv. omšiach, sme sa plní radosti, možno aj trošku unavení, chystali domov, keď k nám prišiel kaplán Juraj a povedal nám, že ide ku skautom slúžiť sv. omšu a či sa ešte nepridáme. A práve k tejto udalosti poskytujem svedectvo Matúša Šoku (člen spol. Dismas, ktorý spravuje web, vid' foto: stojí v bielom tričku): „*Odmenou za službu je viac služby, tak sme potom, čo sme skončili našu službu vo väznici v Sučanoch, prijali pozvanie otca Juraja a vybrali sa ešte hrať na sv. omši a svedčiť na skautský tábor v Kláštore pod Znievom. Celý deň sme mali v hlave verš z Božieho Slova „Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!“ Mt 7,14 - a tie dnešné chodníky, ktorými sme chodili, svedčili o tom, že nás tam zaviedol Pán. Na mieste sme svedčili o službách spoločenstiev Dismas a L'múry a modlili sa s účastníkmi tábora chvály a sprevádzali sv. omšu. Veľmi ma oslovilo poďakovanie jedného z vedúcich tábora, ktorý nám pred našim odchodom povedal, že svedectvá väzňov a to, ako Boh koná v ich životoch, sú povzbudením nielen pre nich, ale aj pre mladých ľudí, ktorí prechádzajú ťažkými obdobiami (vzdor voči rodičom, autoritám) a osobný vzťah s Pánom si musia ešte len vytvoriť. Chvála Pánovi!*“

K tomu už len dodám, že sa jedná o konkrétneho chlapca, ktorý bol v tomto skautskom tábore a reálne po svedectvách, povedal,

že viera má zmysel, že tu to zbadal.

Foto: Dňa 13.7.2020 v Rádiu Mária - Monika a Štefan Frivaldský, ktorý sa s nami pozdieľal:., *Aj týmto spôsobom chcem poďakovať a vysloviť Pán Boh odplatiť rádiu Mária a pracovníkom rádia Mária za to, že dali priestor spoločenstvu DISMAS. Vďaka za to, že aj týmto spôsobom môžeme šíriť Božie slovo a ohlasovať evanjelium a že nás môžu počuť aj vo väzniciach. Nech je vyvýšené meno Pánovo.*“

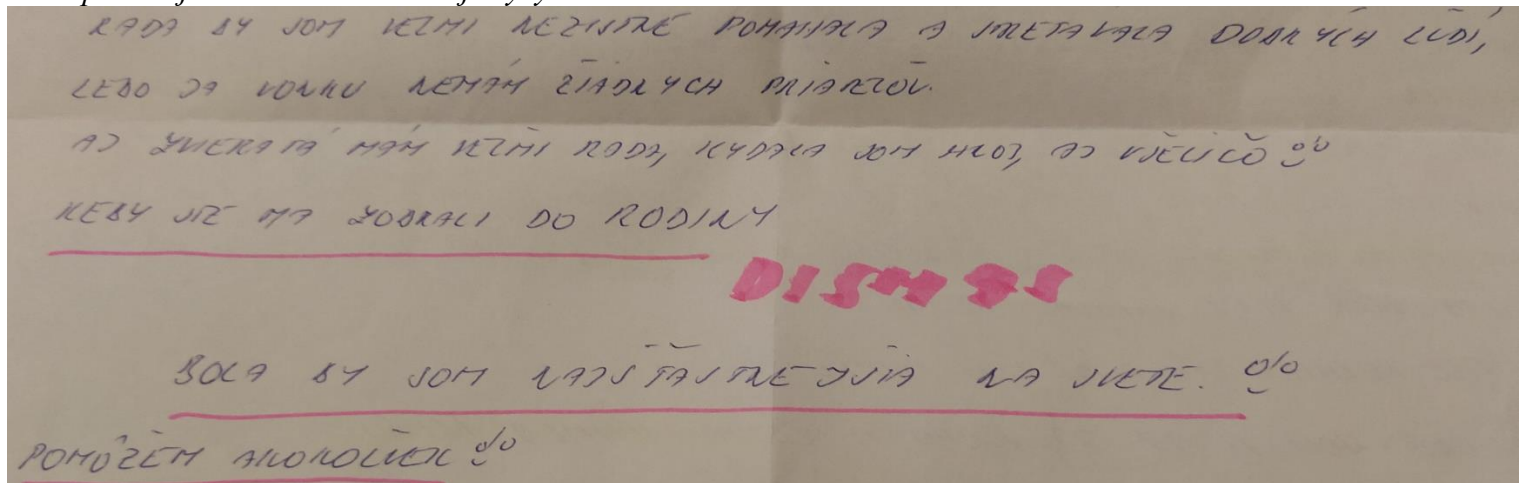

Foto: časť listu od sestry z Ilavy, v ktorom nás milo prekvapila pokora a horlivosť pre Božie kráľovstvo. Liste je napísané :., *rada by som veľmi nezištne pomáhala a stretávala dobrých ľudí, lebo ja vonku nemám žiadnych priateľov. Keby ste ma zobrali do rodiny DISMAS, bola by som najšťastnejšia na svete 😊 Pomôžem akokoľvek.*“ Som veľmi rád, že nám Ocko dáva tu česť slúžiť a navštevovať teba priamo vo výkone trestu a musím ti povedať, že ideme síce na púšť, ako som to minule písal, ale ty si oáza a ja cítim, že nie ty čerpáš z nás, ale mi sa prichádzame osviežiť tebou, lebo ty si oáza pokoja tam, kde si aj keď to prostredie z vonku vyzerá akokoľvek. Si tam ty Božie dieťa.

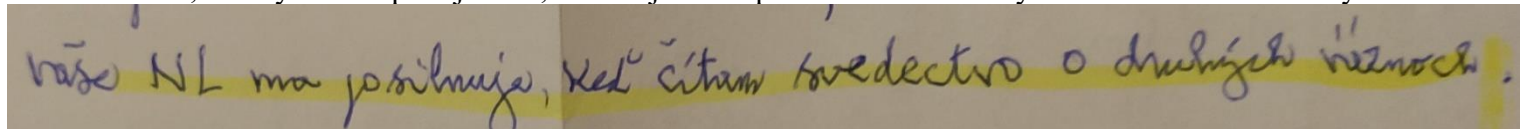

Foto: časť listu od Oliviera, v ktorom poukázal v čom spočíva sila a to v čítaní svedectiev druhých spolubratov.

Vo štvrtok ráno, na sviatok našej mamičky Panny Márie Karmelskej, sme išli po ceste do Prešova, cez katedrálu minor v Starých Horách, kde sú bosí kapucíni. Predstav si, že práve oni zasvätili niektorých členov zo spol. Dismas v Leopoldove. Vďaka tomuto zasväteniu nosíme látkový škapuliar (viď foto) ako súčasť nášho odevu. Svedectvo **Maroša Sýkora**: „PBJK, dňa 16.7.2020 navštívilo spoločenstvo Dismas (Michal Libant, Maroš Sýkora) obe väznice v Prešove, kde v spolupráci so spoločenstvom Marana Tha z Prešova (Veronika Haluzová) priniesli duchovné naplnenie pre odsúdených v podobe chvál, modlitieb, svedectiev a piesní. Na cestu sme spolu s Michalom vyrazili v ranných hodinách. Hneď za Hlohovcom, smerom na Nitru, sme dostali prvú prekážku v podobe traktora.

Vzhľadom k tomu, že nás čakala dlhá a časovo náročná cesta, som poprosil Michala o modlitbu za pokojnú cestu (nedá mi, aby som to nespomenul: v tom ako som teraz napísal slovo „modlitbu“ som dostal taký krč do nohy, že som musel na chvíľu prestať písať. Aj takto zasahuje šampión do môjho svedectva). Po chvíli ako sme sa modlili traktor, ktorý šiel pred nami, odbočil na vedľajšiu cestu. A tak som sa pousmial s myšlienkou, že Ocko je s nami. Šli sme smerom na Nitru, nakoľko sa Michal potreboval zastaviť v Starých Horách, kde mal odložené „škapuliare“. Medzitým sme sa zastavili posilniť sa jedlom a kávou a pokračovali sme v ceste ďalej. Po príchode na Starú Horu sme sa pomodlili v starohorskom kostole Navštívenia Panny Márie, prevzali škapuliare od duchovného (viď foto) a pokračovali v ceste ďalej. Čas bol neúnosný a spočiatku sme si mysleli, že všetko čo sme mali v pláne, ani nestihneme. Po príchode do Prešova sme vyzdvihli na dohodnutom mieste Veroniku Haluzovú a šli do ÚVV a ÚVTOS. Medzitým ako Michal spolu s Veronikou šli do väznice, som šiel do Jarovnic zaniest dary v podobe oblečenia. Po príchode na miesto, som telefonicky zavolať Martinovi (zo spol. Dismas), ktorý nebol doma, avšak tieto veci mal odobrať niektorí zo susedov. Ale nikto z celej bytovky nebol doma, ako napriek. Aj tak nám Pán

doprial cestu prevzatia; a to cez Martinových svokrovcov, ktorým som to odovzdal. Vzhľadom k tomu, že som mal ešte dostatok času, som sa rozhodol ísť na pracovisko, kde som v minulosti ako odsúdený (keď som bol na otvorenom oddelení) pracoval (viď foto pracoviska Vedos). Zamestnanci bolo mojou prítomnosťou potešení a prekvapení (nakoľko pochádzam z diaľky). Vysvetlil som im účel mojej cesty a čo to som im porozprával o spoločenstve Dismas a jeho skutkoch.

Následne som sa vrátil späť do ústavu po Michala a Veroniku. Mali sme ešte dostatok času, tak sme zašli na obed a potom smerovali na Otvorené oddelenie, kde aj ja som strávil 16 mesiacov výkonu trestu. Tu som sa stretol aj s mojím bývalým pedagógom (viď foto za Veronikou pri aute) ako

aj s niektorými odsúdenými. Sám som nevedel, čo to pre mňa bude znamenať a ako to budem vnímať, no mal som veľmi dobrý pocit ich opäť vidieť, nakoľko som predpokladal, že moja prítomnosť by mohla byť pre nich prínosom pre ich duchovný rast. Tu sa k Michalovi a Veronike pridali ďalší traja členovia spoločenstva Marana Tha. Počas chvál v Otvorenom oddelení, bolo mojím poslaním zaviesť ďalšie oblečenie do Čičavy. Tam som sa stretol s p. Martinom Dávidom, s ktorým spoločenstvo Dismas spolupracuje takouto podporou pre sociálne slabšie rodiny. Po príchode späť som na záver povzbudil odsúdených, aby nezanevreli, modlili sa a zotrvali vo viere k Pánovi. Snažil som sa im poukázať na môj život po skončení výkonu trestu (o čom vydávam aj svedectvo). Michal ma informoval, že ovocie v podobe mojej prítomnosti padlo na úrodnú pôdu, čo sa odzrkadľovalo aj na nich samotných počas chvál v Otvorenom oddelení. Chvála Tebe Pane.“

Foto: Prešov väzba a Prešov OO tam sme dňa 16.7.2020 znovu zavítali, nakoľko odtiaľ pochádza vynikajúca gospelová speváčka **Veronika Haluzová**, ktorá sa s nami pozdieľala, ako ona vnímala väznice po prvýkrát: „Rada by som sa s vami podelila o svoje svedectvo z hudobnej služby vo väznici. Asi približne pred rokom a pol som prvýkrát pocítila, žeby som chcela

chodiť slúžiť do väzníc. Po pár pokusoch pripojiť sa k pozvaniu mojej priateľky Dominiky Gurbalovej, podarilo sa to až tohoto roku v Prešove asi vtedy, keď som to najmenej čakala. Keď sme s Mišom Libantom riešili službu, naskytla sa možnosť ísť slúžiť v Prešove do väzby aj do ústavu výkonného trestu. Moja prvá skúsenosť bola teda vo väzbe (viď foto pred väzniciou), kde sme s Michalom boli len dvaja. V to ráno som sa zobudila fyzicky preťažená a vysilená. Silná skúsenosť pre mňa hneď na začiatku bolo zistenie počas prvých dvoch piesní, že všetka bolesť a preťaženosť bola zrazu preč, čo bol pre mňa jeden z Božích zázrakov toho dňa. A zároveň Michalove svedectvá, kde bolo vidieť a cítiť, že jeho slová sa osobne dotýkali prítomných. Celková atmosféra bola na moje prekvapenie veľmi príjemná a videli sme nie jeden úsmev na tvári. Dokonca som nemusela spievať sama. Krásny moment bol, keď ľudia vo väznici začali spontánne bez výzvy spievať „Ty si svätý Boh.“ Ako druhé miesto služby sme prišli do ústavu výkonného trestu-Otvorené oddelenie-Švaby. Tentokrát sme slúžili chvály s mojimi priateľmi, hudobníkmi- Tadeášom, Lukášom, Jakubom zo spoločenstva Marana Tha, kde spolu všetci pôsobíme. Osobitný prínos mala pre mňa svätá omša, ktorá bola ešte pred chválami. Slovo, ktoré sa nieslo kázňou bolo: „**Podťe ku mne všetci, ktorí ste preťažení a ja vás posilním.**“ (Mt 11,28) A to bolo pre mňa veľmi osobné na ten deň, nakoľko už od rána som sa cítila slabá, ale Boh sa v tom nádherne oslávil a dal viac, než sme všetci čakali. Mala som pocit, že mi počas chvál silne začalo horieť srdce pre ľudí, ktorí pred nami sedeli. Hoci ich nazývajú odsúdenými, v Božom srdci je pre nich neopísateľná láska. A presne

niečo také som prežívala vo svojom vnútri voči ľuďom, ktorým sme slúžili. Oheň, ktorý si sám človek v sebe len tak nevzbudí. A akoukoľvek atmosférou sme prechádzali, či ťažkou alebo ľahšou, sprevádzala ma veľká istota toho, že som presne na mieste, kde mám byť aj v jednej aj druhej väznici. Veľmi špeciálnou chvíľkou bola posledná pieseň „Baro amaro Del“, počas ktorej sme podľa Michala všetci zavreli oči a nechali Boha robiť, čo On chce. Hoc ešte neviem, čo Boh v nás vtedy urobil, bol to silný moment, plný pokoja, oslobodenia, lásky. Avšak najkrajším momentom bolo pre mňa zdieľanie niektorých prítomných po modlitbe. Mnohí počas chvál plakali a ich tváre sa od začiatku do konca vo výraze úplne zmenili. Jeden pán prišiel poďakovať za poslednú pieseň so slzami v očiach tak, že od dojatia skoro nevládal dopovedať poďakovanie. Ešte doteraz cítim úžas a zlomenie z toho, aký je Boh dobrý. Veľmi som si počas služby uvedomovala aj modlitby všetkých ľudí, ktorí za nami stáli, pretože v ten deň išlo všetko veľmi dobre. Božia priazeň a starostlivosť bola s nami po celý čas. Myslím si, že služba vo väzniciach patrí medzi veľmi špeciálne služby. Vďaka Bohu, všetkým spolu slúžiacim a modlitebníkom (tebe)! Na rozlúčku pripájam slovo, ktoré som si odniesla z času modlitby z ÚVT: „Potom som počul hlas Pána, ktorý hovoril: "Koho mám poslať, kto nám pôjde?" I povedal som: "**HPa, tu som, pošli mňa!**" (Iz 6:8)

Takto to vnímali hudobníci: **Tadeáš:** Pieseň „Hladný prichádzam“ bola podľa mňa najsilnejšia, počas nej sa veci zlomili. Michalove svedectvá o Vianočných listoch boli veľmi dojímavé, deti z nich cítili, že ich tatino vo väznici je už iný človek a záverečná pieseň bola nádherná bodka, počas nej mohol Duch Svätý v tichosti konať.

Lukáš: Ja som prežíval, že tam kde je nesloboda a hriech, výčitky z minulosti, väzenie a putá (fyzické i duchovné) tam pri chvále prichádza o to väčšia láska Otca spôsobom bez výčítiek - bezpodmienečne.

Jakub: Páčilo sa mi Veronikino úprimné svedectvo. Myslím, že to bola pre všetkých taká terapia a zamyslenie, aby sme robili veci, ktoré od nás chce Boh a nie my. Ja rozprávam teraz doma o tom, aký je Boh dobrý a čo robil vo väznici.

Foto:

časť listu od Jozefa z BB, v ktorom hovorí, aká je milosť a dar, že je chudobný a hladný a od radosti plače.

Možno si **braček** pomyslíš, že je blázon. Ja ti poviem, že posledný prieskum, ktorý robili ohľadne toho, že ľudia, ktorí boli chudobní a zbohatli, tak 99% z týchto kresťanov, ktorí verili v Boha a stali sa bohatými, tak od Boha odpadli.

Braček, len 1% ostalo verných Bohu. Pozri sa na najbohatšie krajiny sveta, napr. Francúzsko má 4% veriacych a tam boli najväčší svätí. Neskutočná pravda a aj Kristus o tom hovorí. * Lk4,18 * Mt11,5 * Jak2,5 * Lk6,20 *

Foto: časť listu od Roba z doživotných trestov, v ktorom ťa pozýva do jednej unikátnej veci - veľmi špeciálnej a to, že

si máš vybrať troch príslušníkov z tvojho oddielu, či ústavu a každý deň sa za nich modliť. Toto pridávam aj do našej služby, teda bude to v misiách.

Chcel by som sa teraz s vami podeliť o jeden list od úplne nového člena, v ktorom poslal celý svoj príbeh. Poskytnem len časť z tohto listu, kde sú dôležito obsiahnuté veci ako viera v Krista, odpustenie, duchovná služba vo väznici (kňaz), jeho ohlasovanie (na vychádzke), prenasledovanie-výsmech (na cele), žehnanie nepriateľom, prijatie Ježiša, víťazstvo (obrat) a tiež ako projekt CD LCH for DISMAS zahral v tomto všetkom veľkú úlohu a ako si ho Ocko použil (viď foto 2 časti listu od Ľubomíra z väznice v Banskej Bystrici)

TEN ČAS V BAGE UROBIL TO, ABY SOM SA UVRÁTIL SPÄŤ DO DETSTVA KDE SOM UVIDEL, ČO ME MILOVÁŤ BOHA A MOJHO BRATNEHO BRATA ALEBO SESTRY. TA LASKA DOSIAHLA TO, ŽE PO PRVÝ KRÁT PO OŠTYROCH ROKOCH SOM SA ROZPRÁVAL S MOJIM OTCOM. PRVÝ KRÁT MI OTEC POVEDAL ŽE MĀ MA RAY A ŽE ME HRDÝ NA MŇA, AKO SOM ROZHOVAL SO ŽIVOTOM V CUDZINE. CELÁ MOJA RODINA STOJÍ VEDĽA MŇA A VIE ŽE SOM NESPRÁVIL TAKÚ HROZNOU VEC. DOKONCA MOJA BRATRA, STÁJA VEDĽA MŇA POKIAĽ MŇOJ PRÁVNÍK S... ŽE NEPOVEDAL ŽE MĀM MILUENKY A ŽE ČO ROBIŠTE SO MNOU, PORZI TOM ZOBRAĽ 5 TISÍC EUR. ALE ÚDAKA JEŽISA KRISTA A DUCHA SŤATEHO MI DALI VEĽKÝ DARČEK DO ŽIVOTA KAPLÁN PATA ĽUBOŠA Z DVU KOMENSKÉHO 4 B.B.

ZNovu SOM ZAČAL ČITAŤ BIBLIU A KONECNE CHÁPAŤ, ČO SA TAM PÍŠE. "EZ 34:5-6" TOTO SA MI OTVORILO VEĽAKRÁT.

KAPLÁN ĽUBOŠ MA VEĽMI POSILNÍL DUCHOVNE A FYZICKY, NABIL MA LÁSKOU A ENERGIOM, ABY SOM MOHOL TIEŽ Z LASKY HĽA SAŤ EVANĚLIIUM NÁŠHO PĀNA. NA ZAČIATKU SOM TO ROBIL NA VYCHÁDZKOU DVORE, KDE SME CHODILI HOĽEŤ A SKORO KAŽDÝ SA MI SMIAL, NO POTOM NASTALI PROBLÉMY, AY NA CELE KDE SOM BOL, PREČO STĀLE ČITAM TU ČIERNY KNIHY - BIBLIU. BOL TO JEDEN ZO SKUPINY ŠATO - ROUOV... KTORÝ DOSTAL TRZEST 25 ROKOU.

NAPRIEK TOMU SA SEM SA MODLIL A ROZPRÁVAL S NĀM PĀNOM, ABY ŽMENIL ŽIVOT KAŽDEHO, KTORÝ BUDE POČÚVAŤ SLOVA, KTORÉ DUCH SŤATÝ KRÉŽE MŇA HOVORIL. 5 MESIACOU SOM VYŽERAL AKO TITANIC, ŽE SEM STROSKOTAL A IDEM DOLE VODOU STĀLE VIAC A VIAC.

12. 8. 2020 NASTALA VEĽKÁ ZMENA A AKO PIŠE V SKUTKOKH 2 P 18 5. KEĽ PADOL ŽNERA A DUCH SVÄTÝ ZAČAL KONÁŤ A 5 TI ĽUDIA PRISALI JEŽISA KRISTA ZA SVOJHO ŽIVÉHO BOHA, JEDINEHO V ICH ŽIVOTE. VÝ KAŽDÝ NA VYCHADZKACH VO VEĽKOM DVORE SA S NAMI MODLIL A SPIEVAL. OSTATNÉ UŽENI ČO BOLI OKOLO V DVORCOCH POČÚVALI NAŠE MODLITBY A PIESNE, ROBILI TO ISTÉ ČO MI A CHCELI VIAC A VIAC VEDIEŤ O TOM BOHOVI, KTORÝ JE SCHOPNÝ ZMENIŤ ICH ŽIVOT A ŽMYŠKANIE OD ZAKLADOV, TAK ABY MALI POSTAVENÝ SVOJ DUCHOVNÝ DŮM NA PEVNEJ SKALE.

BOL SOM VEĽMI VYČERPANÝ A TO PSYCHICKY, SCHY-
DOL SOM O VAC AKO ZO LGA ZA 4 MESAČE, ALE PRÍSIEL
M ESIAC MÁJ 2020 R. KEĽ KAPLAN ĽUBOŠ FUSTIL
DO ROZHLASU VAŠE OČKO. HNEV SME ÚPLNE
STIHLI NA CELE A BEZ DUCHU POČÚVALI ČO TAM
HOVORITE A SPIEVATE. KAŽDÝ Z NÁS PLAKAL A CI-
TIL AKO TOVAR KTORÝ SME MALI ZNÁŠICH PROBLÉMOV
A ZLE MYŠLIENKY, STRACH ODSTUPUJE OD NÁS A
DUCH SVÄTÝ SKRZE VÁS NÁS ZNOVU ZAPALIL SVOJ
MOCNÝ OHENŤ. TAK SME POCHOPILI ŽE ÚPLNÁ ZMENA
V NAŠOM ŽIVOTE NASTANE, KEĽ BUDEME MILOUŤ
VŠETKO DO VIDIA VAŠE OČI. MODLILI SME SA PRE
VÁS A PRETO ČO ROBITE, DOKONCA VEDEN NEVE-
RIACI SA MODLIL A PLAKAL. POTOM ZRAZU SI PRÍ-
ŠIEL TY DO BR. KOMENSKÉHO Ž, KEĽ 5 TI ĽUDIA
MALI 1. ST. PRÍSTIMANIE, KEĽ MŤ KAPLAN POUVEDAL
ŽE SI TO TY ČO HOVORIL O TOHO ČO ŽEŤ, DUŠA SA
MI NAPLNILA RADOSŤOU A ŽMYSLOM POKRÁČOVAŤ
HLASŤ EVANĚLIUM. VAKUJEM TI A POKRÁČUJTE
V TOM ČO ROBITE AK NAŠALEŠ. NECH DUCH SVÄTÝ VE ME
VISTÁLE SVAMI. UVAKA PÁNY BOHU ŽE STE.
PS: POKIAĽ SME PISALI TENTO LST, UYOMENILI SME
SKS PIER. NIEKTO NECHCEL, ABY SME VÁM PISALI.
S POZDRAVOM L.A.S.

V sobotu dňa 18.7.2020 sme boli pozvaní do Šaštína prednášať a svedčiť, ako Ocko koná za múrmi väznic. Foto: Národná Svätynja, Bazilika Sedembolestnej Panny Márie v Šaštine-Strážach a jej kaplnka v ktorej boli animátori, ktorí slúžia v kresťanských

táboroch (Oáza), kde ďalej vyučujú, sprevádzajú a pripravujú chlapcov a dievčatá od 14 do cca 25 r. Táto Oáza trvá 17 dní a každý deň sa preberá jedno tajomstvo svätého ruženca.

Svedectvo **Filipa Likavčana**, ktorý nás pozval do Šaštína svedčiť: „V sobotu poobede sa Michal, spolu s celou rodinou zastavili v Šaštíne, kde mal prednášku pre asi 20 mladých ľudí, ktorí budú slúžiť na Oáze. Michal vo svojej prednáške svedčil o svojej službe, hovoril o význame kresťanského spoločenstva a o povzbudzoval nás svojím príkladom a užitočnými radami do služby. Účastníci boli za túto prednášku veľmi vďační. Myslím že mnohých táto prednáška povzbudila do väčšej horlivosti do služby a modlitby a ešte viac si uvedomili ako veľmi dôležité je mať kresťanské spoločenstvo. A aj z tejto prednášky veľa nečerpali a teraz to môžu ďalej odovzdávať ľuďom, ktorí im na oáze budú zverení. Na záver sme mali spoločné agapé, Michal sa pomodlil za animátorov, pomazal ich olejom a odišiel spolu s rodinou do Skalice na stretnutie spoločenstva Dismas, kde sme neskôr prišli aj my s Dávidom a Adamom.

Foto: Skalica, Pastoračné centrum, odkiaľ ťa členovia pozdravujú. Foto: počas modlitby Chvál Jaro. J. a Jožko Štrbavý. Deň na to, v nedeľu sme mali ísť slúžiť do väznice do Košíc. Mali sme tam ísť Adamovým autom, ktoré sa niekoľko dní predtým pokazilo. Chvála Bohu bol na stretnutí v Skalici aj Ľuboš Málik, ktorý sa obetavo ponúkol, že nás do **Košíc** zavezie na svojom aute a zatiaľ, čo sme my slúžili vo väznici, Ľuboš stihol zaviezť plný kufor auta vecí charity do **Čičavy**. Služba vo väznici bola naozaj požehnaná. Začali sme svätou omšou, po ktorej nasledoval program, ktorý sa skladal zo svedectiev, chvál a rapu. Keďže celý program bol spojený aj svätou omšou, na ktorej sme tiež hrali, prišlo aj na omšu cca 150 odsúdených na miesto obvyklého počtu 50. Omša sprevádzaná hudbou sa odsúdeným veľmi páčila, čo prejavovali veľkým potleskom počas omše. Po omši nasledoval program, ktorý začal, krátkymi chválami pokračoval Michalovými svedectvami a slovom. Bolo vidno ako sa Michalove slová, striedané chválovými pesničkami dotýkajú odsúdených, ktorým sa tlačili slzy do očí. Potom nasledoval Dávid so svojim životným svedectvom a rapom. Dávidove svedectvo sa odsúdených dotýkalo pretože v ňom videli kus spoločnej cesty a z jeho rapu, v ktorom hovorí o Bohu boli doslovne nadšení. Po skončení programu za nami prichádzali osobne niektorí odsúdení, ďakovali nám, pýtali sa otázky a hovorili príbehy o sebe. Ja osobne by som rád povedal o jednom odsúdenom, ktorý za mnou prišiel, ďakoval mi a povedal, že ho moja hra na husle veľmi potešila, povzbudila, pretože sám hral kedysi na husle a že ho onedlho pustia a chcel by sa zúčastniť nejakého stretnutia spoločenstva Dismas. Tiež som bol veľmi rád, že tento odsúdený za mnou prišiel, pretože som práve v ten deň uvažoval, že či je vôbec moja hra na husle až tak potrebná a opäť sa mi potvrdilo, že prvoradá je naša ochota slúžiť a Pán si vždy naše úsilie použije, ako bude On chcieť a my ani nemusíme vedieť, čo práve Boh cez nás koná. Na záver by som povedal, že aj pre mňa samého bola táto služba veľkým povzbudením, pretože vidieť 150 odsúdených, ktorým hovoríme o Bohu a ktorých sa to osobne dotýka, bolo veľkým povzbudením o tom, že Boh naozaj koná.“ Btž, Filip L.

Boh nestvoril človeka s homosexuálnymi túžbami. Biblia nám hovorí, že človek sa stáva homosexuálom v dôsledku hriechu. (Rímanom 1 : 24 - 27)

Počas svedectiev v Skalici vystúpila aj jedna žena, ktorá je veľmi vnímavá na duchovný svet (svet neviditeľný) a povedala resp. dala mi len jednu radu pre teba: „Pozor taky na čistotu väzňu a jejich partnerské vztahy. Velmi snadno se tím pak zbytečně otvíraj zlému...“ Dlhšiu dobu to už pozorujem, keď sa osobne

rozprávam vo väzniciach, alebo písomne v listoch. Ocko mi ukazuje, aby sa táto téma otvorila, samozrejme v láske, ale v pravde. A to je téma homosexuality. * **Lv18,22** * **1Kor6,9** * **Rim1,26-32** Povieť to takto, ak partner s ktorým býva v jednej domácnosti doma - teda muž alebo žena opačného pohlavia, ako to ustanovil Boh a tento partner ich zradí akýmkoľvek spôsobom, že ich bije, podvádzajú, alebo uráža vždy je to ponížujúce a zraňujúce... vtedy často prichádza opica s alternatívou rovnakého pohlavia. Dajte si na to pozor, Božie deti v Jesus Army, aby ste neboli oklamaní aj keď to vyzerá krásne, lebo Božie slovo hovorí jasne (vid' foto)

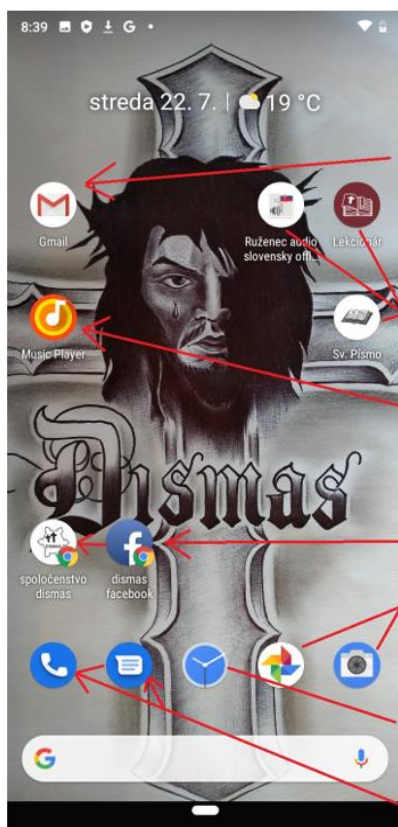
väzni a bývali barabari naju spoločnu účasť na sobotných lekciách Agapé, to diabol musí zrušiť.

Foto: časť listu od Viliama z doživotných trestov o tom ako policajti a odsúdení sú bratia. * **Iz65,25** * **Iz11,6**

Misiu č. II. Splním a to tak, že každú stredu a piatok budem o vode, nebudem nič jesť iba na obed si dám trochu suchého chleba. V tieto dni nebudem pozerat ani televízor a viac sa budem modliť a čítať Božie slovo.

Foto: časť listu od Stanislava z Leopoldova, v ktorom píše ako horlivo pristúpil k misie č. II z minulého NL o pôste.

Návod na obsluhu dotykového telefónu

-Tento večár je **WIFI**. Ak je na ploche viditeľný, tak máš prístup k internetu a môžeš napr. písať maily alebo pozerat stránku [Dismasu](#).

1. Toto je **Gmail**, kde ti budeme posilať maily (novinky, komunikácia medzi členmi spol. [Dismas](#)). Posilať maily môžeš aj bez paušálu od operátora, stačí ti len WIFI.
2. Tu je **ruženec**, klikneš na neho a zvolíš si aký druh ruženca si chceš vypočuť (funguje aj off-line)
3. **Lekcionár** (liturgické čítanie na každý deň aktuálne)
4. **Sväté písmo** (aplikácia, v ktorej je celá Biblia)
5. Tu si prehráš kázne, sväté písmo **audio**
6. Informácie o spoločenstve [Dismas](#) (obidve ikony) Ak na ne klikneš, budeš mať prehľad o skoro všetkých udalostiach nášho spoločenstva. Je to **oficiálna stránka DISMASU+FC** ([facebook](#))
7. **Fotky a Fotoaparát**
8. **Budík** a nastavenie hodín
9. **Telefónny zoznam** a [SMSky](#). Ak máš už paušál od operátora (Orange, Telekom, O2..), tak môžeš volat' a písať formou SMS.

V tomto období traja bratia, ak Pán dá, ukončia VT. Ja som rozmýšľal ako im pomôcť v začiatkoch, nakoľko jeden opúšťa brány po 10 r, ďalší po 12 r. a po 19 rokoch. A to už je dosť dlhých čas, za ktorý sa vonku toho veľa zmenilo. A to hlavne v technológiách, bez ktorej si vonku ľudia nevedia predstaviť život, teda najmä mobilný telefón. Pričom viem, že mobil ak sa správne používa, tak je veľmi dobrý pomocník. Preto sme sa rozhodli, že kúpime tri telefóny a nainštalujeme tam aplikácie ako ruženec (na počúvanie), sv. písmo, našu stránku, vložíme tam telefónne čísla, niektorých členov a naše maily. Vložili sme tam aj nový zákon v MP3, ktorý môžeš počúvať a tiež pár kázni o Božom slove. Adam, sympatizant spol. Dismas, urobil návod na lepšie zvládnutie mobilu, ktorý zašleme aj spomínaným bratom. Foto: návod na obsluhu dotykového telefónu.

Služba DISMAS pre teba:

Misia I: ak budeš **účastný** na sv. omši, tak sa pokús aspoň tento mesiac vždy, keď sa **premieňa telo Kristovo** počas svätej omše, vtedy Kristovi odovzdať všetko zlé (choroby,

problém, hnev, netrepezlivosť, závisť, zlobu, depresie, bolesti, závislosti...). A keď zoberie kňaz kalich vína (krvi) **pri premenení krv Kristovu**, tak vtedy si predstav, ako objímaš kríž Kristov a ako ťa obmýva krv Kristova od všetkého zlého. A potom mi napíš, ak sa dá.

Misia II: vyber si **troch príslušníkov** z tvojho oddielu, alebo ústavu a každý deň sa za nich modli ak sa ti dá. A možno sa rozhodni aj pre toho, ktorý ti práve nie je moc sympatický, teda práve naopak. Aby sme splnili Ockovu vôľu žehnajte tým, ktorí Vás preklínajú, zlorečia, alebo všetko zlé na teba nepravdivo hovoria. * **Lk6,28** * **Rim12,14** * **1Pt3,9** * **Mt5,11**

Misia III: každý mesiac dostávam prosbu o zaslanie sv. písma. Konkrétne za posledný mesiac išlo o 4 sv. písma. Tak sme sa rozhodli, že by sme mali sv. písma aj kúpiť, lebo tie, čo sme dostali od ľudí sa pomaličky minuli. Tak sme sa rozhodli, že kúpime sv. písma, pričom Páter jezuita František SOČUFKA, SJ, riaditeľ vydavateľstva Dobrá kniha Trnava nám poskytol veľkú zľavu na bibliu a Jožko S. Dekan a členovia spol. Dismas prispeli na tento úžasný projekt najmä pre tých, ktorí sa zapojili do biblického krúžku a ešte nemajú tento poklad - sv. písmo. Misia spočíva v tom, že by som ťa požiadal o krátku modlitbu za týchto ľudí, ktoré majú otvorené srdce pre potreby iných. Ďakujem.

Niekedy mi prídu aj listy, že by sa radi modlili **svätý ruženec**, ale nevedia ako, tak **návod** môžem poslať, len mi daj info, že by si ho **potreboval** buď pre seba, alebo **spoluodsúdeného** alebo aj príbuzného.

Sv. omše za spol. DISMAS: 31.7.2020 o 6:30 v Hc, 1.8.2020 o 6:30 v Hc, 9.8. o 10:30 v Hc. Za spol. Dismas bude odslužených 30x Gregoriánskych sv. omší. **Sobotné úmysly:** Dňa **1.8.** za kaplánov, kňazov Ordinariátu, vikára a biskupa, plus pedagógov, ktorí pôsobia vo väzniciach, ako i vedúceho spol. Dismas. Dňa **8.8.** je úmysel za všetkých odsúdených a obvinených, ku ktorým nás Ocko pošle, aby už teraz pripravil ich srdcia a za úspešné plnenie misií, ktoré slúžia na budovanie Božieho kráľovstva. Dňa **15.8.** väznica Praha-Pankrác, Praha-Ruzyne, plus Doda Zachara. Dňa **22.8.** za väznicu Nitra, Nitra-Chrenová, plus za Mareka Zachara a dňa 29.8. za väznicu Teplice, plus za pripravované projekty spol. Dismas a vládnych predstaviteľov v SR a ČR. **Pozvánka:** na **CampFest** na ranči v **Kráľovej Lehote**, dňa 8.8.2020 o 17:00 hod. **O službe vo väzniciach** (seminár) a o 19,00 hod. svedectvá spol. Dismas na hlavnom pódiu. Ak Pán dá, vidíme sa dňa **23.7.2020 väznica Hrnčiarovce - Puer Dei**, **2.8.2020 BB-Kráľová a OO Kováčová**, **14.8.2020 do väznice v Ilave-Pavel Helan**, **30.8.2020 ústav Sučany-Betel**, **20.8.2020 do väznice v Dubnici-Ego**. Väznice v ČR sú stále zavreté, ale spýtajte sa vašich kaplánov, či sa to nedá, lebo niektoré väznice môžu mať výnimku. Všetko to vide, ak Pán dá, no k tomu potrebujeme hlavne tvoje, vaše modlitby.

Dismas stretnutie: bude dňa 15.8.2020 v Šelpicach pri Trnave.

26.7.2020 Boh Ťa žehnaj drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Newsletter č.40